

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/237/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413223617
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1413223617.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Secapital S. á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovevodstvo, IČ: B 108305, zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: B. M., trvale bytom G.. F. XX, 841 02 Bratislava, o zaplatenie 2 236,95 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 530,02 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne od 13.06.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 24,41 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 43,33 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 18.11.2013 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2 236,95 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 13.06.2013 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanou dňa 09.04.2009 zmluvu o pôžičke evid. č. 7051622, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku 3 180,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 56,66 eura. Do dnešného dňa však uhradila iba sumu 169,98 eura. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 12.06.2013 ju vyzval k úhrade celej dlžnej sumy. Do dnešného dňa však žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Poukázal tiež na to, že na základe zmluvy zo dňa 07.03.2013 postúpila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. na neho pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 14.01.2015 žalobca na výzvu súdu doplnil, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 51 214,20 Sk (1 700,- eur), celková suma úveru je 3 180,- eur a sú v nej zahrnuté celkové náklady spotrebiteľa. Žalovaná uhradila do podania žaloby sumu 169,98 eura, z čoho započítal na istinu 44,28 eura, na úrok 125,70 eura, takže dlžná suma pozostáva z istiny 1 666,70 eura, úroku 261,27 eura a zmluvnej pokuty 319,96 eura, ktorú si uplatňuje v zmysle čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého "Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou."

Žalovaná v písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.04.2016 uviedla, že uvedená pôžička vznikla počas manželstva s Igorom Jankovičom, ktoré bolo rozvedené v roku 2011. Nepamätá si, na čo bola uvedená pôžička použitá, ani že by jej prišlo nejaké upovedomenie o nesplácaní pôžičky. Poukázala na to, že počas manželstva vznikli pôžičky, ktoré boli použité v prospech rodiny, vo vysporiadaní dohodou jej pripadli a s týmito sa vysporiadala. Zároveň vzniesla námietku premlčania.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 26.04.2016. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neúčast' s tým, že súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti, žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila, pričom nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu ako aj žalovanej.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Dňa 14.04.2009 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 uzavrela so žalovanou zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky (č.l. 3 spisu), na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 1700,- eur a žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať v 60 mesačných splátkach po 56,66 eura, celková suma pôžičky predstavovala 3 180,- eur, konečná splatnosť 60 mesiacov, sadzba poistenia 6,90 %, ročná úroková sadzba 31,97 %, priemerná RPMN 20,09 %. Z podmienok k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-02 (č.l. 4 spisu), ktoré podľa čl. X. zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky tvorili jej neoddeliteľnú súčasť, súd zistil, že RPMN pri výške pôžičky 1 700,- eur a dobe splácania 60 mesiacov predstavovala 31,97 %. Podľa čl. 12.2 Všeobecných obchodných podmienok (č.l. 29 spisu), ktoré rovnako podľa čl. X. zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky tvorili jej neoddeliteľnú súčasť, spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 5 spisu) súd zistil, že žalovaná uhradila 3 splátky po 56,66 eura (spolu 169,98 eur), poslednú splátku dňa 17.08.2009. Z výzvy pred podaním žaloby zo dňa 12.06.2013 (č.l. 6 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že do dnešného dňa neuhradila svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. 7054622 vo výške 2 236,95 eura a úrok z omeškania vo výške 48,69 eura a zároveň ju vyzval na bezodkladnú úhradu dlhu vo výške 2 285,64 eura. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 (č.l. 15-20) a jej prílohy (č.l. 7 spisu) súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila žalovanú pohľadávku na žalobcu.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g), i), j) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať
g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 O.z. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53a ods. 1 O.z. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 O.z. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uzatvorila so žalovanou zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra) a zároveň úver bol žalovanej poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (v tejto súvislosti nebol tvrdený ani preukázaný opak). Poskytnutý úver je tak úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uzatvorená zmluva má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z. a podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára

vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaná ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohla žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Z uvedeného potom vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 14.04.2009 totiž neobsahuje údaj o konkrétnom termíne konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch), ďalej údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky (§ 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch), a ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 4 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, v zmluve je uvedené iba "konečná splatnosť 60 mesiacov", čo však nemožno považovať za dostatočne konkrétne vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť totiž vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa, mesiaca a roka), aby spotrebiteľ jednoznačne vedel, kedy má vykonať poslednú úhradu bez toho, aby sa vystavil hrozbe sankcii v prípade nedodržania tohto termínu, a to iba z toho dôvodu, že žalobca (ktorý zmluvu vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil) tento termín nevyvedol dostatočne určito. Pokiaľ ide o údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky, okrem toho, že v zmluve nie je vôbec uvedený ani len termín splatnosti jednotlivých splátok, v zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (56,66 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo (porov. napr. rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/86/2014 zo dňa 20.11.2014, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/147/2013 zo dňa 24.11.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky dostupné na www.justice.gov.sk, kde súdy v obdobných spotrebiteľských veciach dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedenej náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky). Čo sa týka údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, tento nie je uvedený v zmluve, ale v Podmienkach k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-02. Z ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pritom jednoznačne vyplýva, že táto náležitosť musí byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie iného dokumentu. Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-02 síce v zmysle čl. X. zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky tvorili jej neoddeliteľnú súčasť, avšak tento článok X. je písaný takým drobným písmom (oveľa menším ako ostatné podstatné náležitosti zmluvy), že to vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či sa žalovaná s týmto článkom vôbec mohla objektívne oboznámiť a uvedomiť si tak jeho obsah. Súd takéto konanie pôvodného veriteľa (uvedenie článku X. majúceho charakter inkorporačnej doložky drobnejším písmom ako ostatný obsah zmluvy) považuje za nepoctivé a v rozpore s dobrými mravmi. Zásada poctivosti ako súčasť kategórie dobrých mravov sa totiž okrem iného prejavuje aj tým, že text zmluvy musí byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. To isté platí aj o Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré rovnako v zmysle čl. X. zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky tvorili jej neoddeliteľnú súčasť. Navyše celý text Všeobecných obchodných podmienok je písaný ešte drobnejším takmer nečitateľným písmom. Súd pritom nevylučuje, že časť z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže byť obsiahnutá v týchto Všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na vyššie uvedené by to však bolo bez právneho významu. Okrem toho Všeobecné obchodné podmienky by mali slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemali byť slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej forme dodávateľ skryl dojednanie pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú (porov. napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). Za úplne neprípustné považuje súd, ak pôvodný veriteľ (ktorý Všeobecné obchodné podmienky vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil, vrátane zvolenia veľkosti písma) umiestnil do nich esenciálne náležitosti zmluvného vzťahu týkajúceho sa spotrebiteľského úveru (požívajúceho zvýšenú ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu). Za nepoctivé a rozporné s dobrými mravmi považuje súd aj to, že pôvodný veriteľ uviedol údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v Podmienkach k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-02 (teda v inom dokumente ako v samotnej zmluve), pričom údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov (v nižšej sadzbe) uviedol priamo v zmluve. Podľa názoru súdu zámerom takéhoto postupu bolo zmiasť spotrebiteľa a vyvolať u neho mylnú predstavu, že si berie úver pri nižšej sadzbe ročnej percentuálnej miery nákladov ako sa v skutočnosti vzťahuje na poskytnutý úver. Nič totiž nebránilo

pôvodnému veriteľovi uviesť tento údaj priamo v zmluve (jedná sa o jedno číslo). Práve údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov možno pritom považovať pre spotrebiteľa za rozhodujúci a najpodstatnejší spomedzi všetkých ostatných, keďže vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (teda všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) a pomáha mu tak zorientovať sa v ponuke viacerých produktov a vybrať si pre neho ten najvýhodnejší. V oblasti spotrebiteľského práva možno takéto konanie pôvodného veriteľa (okrem toho, že je v rozpore s dobrými mravmi) kvalifikovať aj ako nekalú obchodnú praktiku (v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

Absencia vyššie uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúčelový a bez poplatkov. Keďže žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 1 700,- eur a podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaná uhradila spolu sumu 169,98 eura, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi (ktorého aktívna vecná legitímácia v konaní bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 v spojení s jej prílohou) iba rozdiel medzi uvedenými sumami (1 530,02 eura). Keďže žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem dlžnej istiny aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. 8,50 % ročne, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti úveru (12.06.2013). Vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 706,93 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 706,93 eura od 13.06.2013 do zaplatenia) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

K zamietajúcej časti žaloby súd navyše dodáva, že žalobca si v rámci žalovanej sumy uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 319,96 eura s poukazom na čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 14C/322/2014 zo dňa 27.11.2014, bola v skutkovo takmer totožnej právnej veci rovnakého žalobcu vyhlásená za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti zmluvná podmienka uvedená v čl. 12.2 podmienok k zmluve o pôžičke zo dňa 01.08.2008, podľa ktorej "spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou."

V zmysle § 53a O.z. je žalobca povinný zdržať sa používania takýchto podmienok, resp. podmienok s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Keďže žalobca v posudzovanom prípade nepostupoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením (uplatnil si plnenie z totožnej zmluvnej podmienky, ktorá už bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti) a nerešpektoval uvedený zákonný príkaz, konal protiprávne. Žalobca takýmto konaním vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súdom ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a O.z.). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 O.z.; „z neplatného právneho úkonu"). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z.) - porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012.

Čo sa týka obrany žalovanej, že počas jej manželstva vznikli pôžičky, ktoré boli použité v prospech rodiny, vo vysporiadaní dohodou jej pripadli, a s týmito sa vysporiadala, pričom si nepamätá, na čo bola uvedená

pôžička použitá, táto obrana bola bez právneho významu vo vzťahu k posudzovanej veci, preto sa ňou súd ani bližšie nezaoberal. Z rovnakého dôvodu súd nevykonal dokazovanie žalovanou predloženým potvrdením jej zamestnávateľa o vykonaných zrážkach zo mzdy za účelom úhrady úverov zo zmlúv uzavretých žalovanou so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. (predmetom konania bol úver zo zmluvy uzavretej žalovanou so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s.). Čo sa týka žalovanou vznesenou námietku premlčania, ani táto nebola dôvodná, keď premlčacia doba ohľadne žalovanej sumy začala plynúť dňa 13.06.2013 (nasledujúci deň po splatnosti úveru), pričom žaloba bola podaná na súd dňa 18.11.2013, teda pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 O.z..

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 59,11 % uplatneného nároku (vypočítaný ako rozdiel medzi uplatneným nárokom - suma 2 236,95 eura, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 236,95 eura od 13.06.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 546,45 eura/, a priznaným nárokom - suma 1 530,02 eura, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 530,02 eura od 13.06.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 115,40 eura/. Žalovaná mala úspech v rozsahu 40,89 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, súd potom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 18,22 % pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 24,41 eura (18,22 % z 134,- eur) a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 43,33 eura (18,22 % z 237,82 eura), a to za 2 úkony právnej služby po 91,28 eura (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 08.05.2013, 2. písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 06.11.2013) + 2x režijný paušál (rok 2013) po 7,81 eura + 20 % DPH (náhrada trov právneho zastúpenia vyčíslená v zmysle § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.